

התובעת:

בכל סרלואי
מישוב כוכב השחר
ע"י ב"כ עוה"ד משה בן דוד ואו ישעיהו אברהם
ואו הודיה אי רפפורט ואו משה כרמל ואו מרדכי חזיה
ואו מאיר ברוס
מרחוב הלל 23, ירושלים 94229
טל': 02-6259333; פקס: 02-6259332

- נגד -

הנתבעים:

1. חיים לוינסון
מרחוב שוקן 21 תל אביב
2. הוצאת עיתון הארץ בע"מ, ח.פ. 510015449
רחוב שוקן 21 תל אביב 6653207
ע"י ב"כ עוה"ד מ. מוזר ואו ט. ליבליך ואו
ת. גליק ואו פ. מוזר ואו ש. בריק-חיימוביץ'
ואו ע. אשכר ואו י. חנין ואו י. שלמי ואו
ת. הויכהוזר ואו ר. פדר ואו ר. פרידנרייך
ואו א. פרליס ואו ל. רבינוביץ' ואו ט. לוי
מרחוב הנמל 40 ת"א ת.ד. 300 ת"א 61002
טלפון: 03-5442370, פקס: 03-5442375

כתב הגנה

ב"כ הנתבעים מתכבד בזאת להגיש את כתב הגנתם כדלקמן:

1. כל עובדה ואו טענה שבכתב התביעה שהנתבעים לא מודים בה במפורש להלן בכתב הגנה זה יש לראותה כמוכחשת ואו כטענות הוכחה כדין.
2. כתב הגנה זה מוגש מטעמי זהירות בלבד וזאת משום שאין לתובעת כל עילת תביעה על פי הדין וטענותיה מוכחשות על ידי הנתבעים.
3. התובעת היא זו שחשפה את הגיגיה (הראויים יש לומר) במסגרת קבוצה גדולה של אנשים ועל כן אין היא יכולה להלין כי עמדתה הגיעה לאוזניו ולידיעתו של הנתבע 1.
4. התובעת היא דמות ציבורית, ידועה ומוכרת בקרב חוגים רבים מהציבור. לא זו אף זו אלא שעל התובעת קיים אפילו ערך באנציקלופדיה האינטרנטית "ויקיפדיה", לפיכך כל טענותיה באשר לפרסום תמונתה שמה ודבריה דינם להידחות ויתרה מכך, הזכויות בתמונה של התובעת מצויות בידי הנתבעת 2 ולפיכך גם בשל כך אין לטענות התובעת על מה להיסמך.
מצ"ב ערך הויקיפדיה אודות התובעת ומסומן 1.

https://he.wikipedia.org/wiki/%D7%91%D7%9B%D7%9C_%D7%A1%D7%A8%D7%9C%D7%95%D7%90%D7%99

5. **באשר לסעיף 1 לכתב התביעה** – דבריה של התובעת בסעיף זה של כתב התביעה הם אלו הנותנים כי מדובר בדמות ציבורית וידועה.
6. **מוכחש האמור בסעיף 2 לכתב התביעה**. אין מדובר "בקבוצת מייל" אלא "בקבוצת גוגל" והיא אינה מונה עשרות מחברי היישוב, אלא מאות משתתפים. כך או כך אין בכך משום כל רבותא.
7. **מוכחש האמור בסעיף 6 לכתב התביעה**, ככל שהדבר נוגע להתנהגותה ולרגשותיה של התובעת המפורטים בסעיף זה של כתב התביעה – מחוסר ידיעה.
8. **מוכחש האמור בסעיף 7 לכתב התביעה**. לא ברור על סמך מה טוענת התובעת את טענותיה בסעיף זה ונדמה כי טענותיה אלו נועדו לייצר עילת תביעה יש מאין וללא שום בסיס עובדתי או משפטי.
9. **מוכחש האמור בסעיף 8 לכתב התביעה**. הנתבע 1 לא צותת, לא פגע בפרטיות של אף אחד ובוודאי לא של התובעת ולא עבר על חוק האזנת סתר. למען הבהירות יטען כי מדובר בקבוצת גוגל אשר כוללת מאות רבות של אנשים וטענות התובעת באשר לכך כל כך חסרות בסיס עד שהדבר מזכיר טענות על "האזנות סתר" כנגד אדם אשר קיבל מידע דרך הרשת החברתית "פייסבוק" על ידי חברות בקבוצות פייסבוק שונות.
10. התובעת היא זו שחשפה את הגיגיה (הראויים יש לומר) במסגרת קבוצה גדולה של אנשים ועל כן אין היא יכולה להלין כי עמדתה הגיעה לאוזניו ולידיעתו של הנתבע 1.
11. **באשר לסעיף 9 לכתב התביעה** – אכן הזכויות לתמונה מצויות בידי הנתבע 2, והנתבע 1 בחר להביא ציטוט של דברי התובעת משום שהיא מוכרת בחוגים שונים, אך יותר מכך, ניתן לכנותה דמות ציבורית. זאת מאחר והקשת שמה במנועי חיפוש במרשתת, מניבה תוצאות רבות מהן ניתן לקבל מידע רב אודותיה, אשר חלקו אף מאוד אישי, כגון גירושי הוריה וגירושיה (http://tsurehrlich.blogspot.co.il/2013/09/blog-post_21.html מצ"ב ומסומן 2), משקלה (<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4611516,00.html> מצ"ב ומסומן 3) וכמובן דעותיה המופיעות גם בספר שיריה (<http://www.haaretz.co.il/premium-1.2100776> מצ"ב ומסומן 4). הנתבעים יצינו כי הבחירה להביא את ציטוטה של התובעת היה משיקול ענייני בלבד. באשר לזיהוי יתר הכותבים באות תחילית של שמם יטענו הנתבעים כי מאחר ומדובר באנשים פרטיים בניגוד לתובעת שהינה דמות ציבורית) פעלו במתווה זה.
12. **מוכחש האמור בסעיף 9 לכתב התביעה בעניין הקשר הנטען (והמוכחש) בין האמור בכתבה לתובעת**. לא נכתב ואף לא נרמז כי התובעת ארגנה ויזמה את הכתבה ושוא התביעה וכי היא לקחה חלק פעיל בפרסום הכתבה. מדובר בקריאה סובייקטיבית ופרשנות אישית שקראה התובעת לתוך האמור בכתבה ושואת תביעה זו על מנת לנסות ולהאדיר את נזקה המוכחש.
13. **מוכחש האמור בסעיף 10 לכתב התביעה**. כאמור לעיל, התובעת בחרה לפרוש את משנתה והגיגיה מול עשרות אנשים ומכותבים (ואולי אף מאות) ועל כן כל טענותיה באשר לפגיעה בה ולליעוד לכאורי של דבריה אין להם כל משמעות או נפקות משפטית.

14. **מוכחש האמור בסעיף 11 לכתב התביעה מחוסר ידיעה.** עם זאת יטענו הנתבעים כי טענת התובעת בדבר עוגמת הנפש שנגרמה לה עקב החצעות לראיונות לגופי תקשורת שונים שאין לה שום עניין בהם מעוררת תמיהה, שכן ניתן לפתור זאת באמצעות דחייתן ובוודאי שאין הדבר מקים עילה לתביעה. לא רק זו – התובעת היא זו שהביעה את עמדותיה **הראיות** אל מול כל היישוב בו היא מתגוררת ועל כן לא ברורות טענותיה באשר לדמותה כ"מתנחלת אחרת", שהרי אם חששה כי אנשי היישוב בו היא מתגוררת לא יקבלו את עמדותיה היה עליה לנצור את לשונה.
15. **מוכחש האמור בסעיף 12 לכתב התביעה.** לא היתה כל 'חדירה' שלא כדין למייל כלשהו ושימוש בטרמינולוגיה עם גוון מסתורי – פלילי כאילו מדובר בסיפור ריגול מעידה יותר מכל על חולשת טענות התובעת ורצונה להאדיר את נזקה ללא כל בסיס.
16. עוד מוכחשות טענותיה של התובעת כפי שהן מופיעות בסעיף זה של כתב התביעה בנוגע להפרה של סעיף כלשהו מחוק **הגנת הפרטיות תשמ"א-1981** (להלן : **החוק**). לא הופר כל סעיף ואין לתובעת כל עילת תביעה על פי חוק זה.
17. **מוכחש האמור בסעיף 14 לכתב התביעה.** הנתבעים לא הפרו את פרטיותה של התובעת ועל כן אין לחייבם לשלם לה פיצוי כלל.
18. **מוכחש האמור בסעיף 15 לכתב התביעה.** מדובר בקריאה מעוותת של התובעת את אשר נכתב בכתבה נשוא התביעה. הדבר מעיד על דלות טענותיה ועל חולשתן.
19. **מוכחש האמור בסעיפים 16-17 לכתב התביעה.** כאמור לעיל, הנתבעים לא 'הסתננו' למייל היישובי או ביצעו 'האזנת סתר' ו לא ביצעו הנתבעים עוולה לפי **חוק האזנת סתר תשל"ט – 1979**, ולא הפרו חובה חקוקה. שוב, כאמור לעיל, שימוש בטרמינולוגיה מתוך ספרי ריגול ומתח אין בה כדי לייצר עילת תביעה. השפה הציורית והדרמטית שאותה נוקטת התובעת בכתב תביעתה רק מוכיחה את חולשת טענותיה ואת רעיונותיה של עילת התביעה.
20. **מוכחש האמור בסעיפים 18-20 לכתב התביעה.** איזכור, התייחסות וביסוס התביעה על תקנון האתיקה של העיתונאים לא רק שאינו רלוונטי אלא שאין לדון בתביעה שהוגשה לבית משפט נכבד זה במוסכמות אתיות אשר אינן חוק או תקנה המהוות ידיעה שיפוטית של בית המשפט הנכבד. תקנות האתיקה אינן במסגרת ידיעתו השיפוטית של בית המשפט הנכבד ועל כן צריכה התובעת להוכיח אותן. בשולי הדברים ייאמר כי הוראות האתיקה של מועצת העיתונות מורות כי על מתלונן לבחור באחת משתי הדרכים הפתוחות לפניו: הגשת תביעה לבית המשפט המוסמך או תלונה למועצת העיתונות. משבחרה התובעת בדרך הראשונה הרי שאין כל נפקות לתקנון האתיקה. ועל כן דין האמור בסעיפים אלו של כתב התביעה להימחק על הסף בשל היותם מסרבליים את הדיון בתביעה שלא לצורך והם בניגוד לתקנות סדר הדין האזרחי.
21. **הנתבעים שומרים על זכותם לתקן את כתב הגנתם לכשימחקו סעיפים אלו מכתב התביעה.**
22. **מוכחש האמור בסעיף 21 לכתב התביעה.** כאמור לעיל, משבחרה התובעת לחשוף ולפרסם בפני עשרות רבות של אנשים ותושבים את עמדותיה באשר להתנהגות הראויה בעניין הרצח בכפר דומא -- אין היא יכולה לטעון כי נפגעה פרטיותה או כי נגרם לה נזק כלשהו (מוכחש).

23. **התובעת מתהדרת בסופרלטיבים עצמיים הנוגעים לעבודותיה ופרסומיה ועל כן אין היא יכולה להלין כעת כי עמדותיה - שכאמור לעיל פורסמו בפני קהל רב - הופיעו בעיתון. דבריה ועמדותיה - אשר פורסמו אגב מקרה האלימות הנוראי בכפר דומא ומותם של חפים מפשע - מהווים עניין ציבורי. לא מדובר בעניין פרטי ואישי אלא מדובר בדעותיה הפוליטיות. בנוסף, פרסום המידע נעשה במידה ראויה, דבריה הובאו בשלמותם ולא שונו או סולפו.**
24. **מוכחש האמור בסעיף 22 לכתב התביעה. הנתבעים לא הפרו אף חוק מחוקי המדינה או פגעו בפרטיות התובעת או נהגו שלא כדין. כאמור לעיל, לא נעשתה כל 'הסתננות' למייל ולא נעשתה האזנת סתרי וכל טענות התובעת בעניין זה אין להן לא רק בסיס עובדתי אלא אף משפטי. האשמותיה של התובעת את הנתבעים בעצלנות, נבזות, פגיעה בפרטיות של אנשים ואי ביצוע עבודתם העיתונאית חסרת כל ביסוס ומעידה יותר מכל על הטוען אותן ולא על הנתבעים.**
25. **למותר לציין כי דבריה של התובעת כפי שפורסמו על ידה הם דברים ראויים, חשובים, הומניים, המהווים גינוי חריף לרצח, אשר כל בר דעת צריך היה להשמיע ללא כל קשר לעמדותיו הפוליטיות וציטוט דבריה אינו מהווה עילה כלשהי לתביעה.**
26. **לשם הזהירות בלבד, הנתבעים יטענו כי הגנות **סעיף 18 לחוק, על סעיפיו הקטנים: (2)(א), (ב) ו-(3) חלות**; הפגיעה הלכאורית (והמוכחשת) נעשתה בתום לב, שכן אין לטעם הנתבעים מדובר בפגיעה כלל כאמור לעיל, והם לא ידעו ולא היה עליהם לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות. זאת משום שהתובעת היא דמות ציבורית (כאמור לעיל) והיא זו שחשפה את הגיגיה (הראויים) במסגרת קבוצה גדולה של אנשים. בנוסף, הפגיעה (המוכחשת), נעשתה בנסיבות שבהן הייתה מוטלת על הנתבעים חובה מוסרית ומקצועית לעשותה בהיותם עיתונאים. כמו כן היה עניין ציבורי המצדיק את הפרסום בנסיבות העניין, כאשר הפרסום לא היה כוזב ו/או מסולף.**
27. **אין לתובעת להלין אלא על עצמה. לשם הזהירות בלבד, הנתבעים זכאים להחלת **סעיפים 65 ו- 68 לפקודת הנזיקין** באופן המאיין כל אחריות מצדם ובית המשפט מתבקש לקבוע כי לתובעת אשם תורם ברמה מכרעת להתנהלותה, התנהגותה ומחדליה.**
28. **הנתבעים יטענו כי מדובר בתביעה של "מה בכך" ואדם בעל מזג רגיל לא היה בא בתלונה על כך ודין התביעה להידחות.**
- לפיכך בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את תביעת התובעת ולחייב את התובעת בהוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד, בתוספת מע"מ ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד למועד תשלומם בפועל.

ט. ליבליך, עו"ד

ב"כ הנתבעים

תצהיר תמיכה לכתב הגנה בסדר דין מהיר
(טופס 17 אי לתקנות סדר-הדין האזרחי)

אני הח"מ **חיים לוינסון**, נושא ת.ז. מס' 39922597, לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצריר בזה בכתב כדלקמן:

אני עושה ונצוירי זה בנמיכה לכתב הגנה בתוכנו: בסדר דין מהיר ת.א. 15-08-38869 בכל סרלואי נ' חיים לוינסון והוצאת עיתון הארץ בע"מ, במסגרת תפקידי ככתב עיתון "הארץ" (התבצ. 2).

1. האמור בשעיורים 3-7, 12, 13, שבכנוב ההגנה הוא הידיעוני ראשית ולמיטב אמינותי והבנת.
2. האמור בשעיורים 1, 2, 8-11, 14-28, שבכתב ההגור נכון לפי מיטב הגונוני עפ"י ייעוץ משפטי שקיבלתי
3. אני מצהיר כי המסמכים שצורפו לכחרי הטענית הם המטמכים הנוגעים לעניין הדין, המצויים בנשותי או בשליטוני
4. אני מצהיר כי השם דלעיל הוא שמו, ונחתומה דלנטוה היא חתימוני, וכי תוכן וצחירי אמת

המצהיר/ה

אני הח"מ, עויד א. ג. ג. ג. מאשר בזה כי כיוכ 1/11/15 הופיע בפני מר **חיים לוינסון**, שהיהני על פי תעודת זהות מס' 39922597, ואחרני שהוזהרתי כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתי הנ"ל וזונט עליה בפני.

עויד דני

ישראל דבורה עויד
חול. 37978